

I N D E X.

L. ut liberis, C. de collat. l. inter
 filios, C. famil. erciscund. cap.
 8. num. 10. & 11.
 L. hac consultissima, §. ex im-
 imperfecto, C. de testament.
 Novella, 107. cap. 1.
 L. parentibus, 8. C. de inoff. te-
 stam. cap. 8. num. 16.
 L. furiosum, C. qui testam. fac.
 post. cap. 12. num. 12.
 L. nō codicillum, C. de testam.
 cap. 15. num. 13.
 L. 3. ff. de milit. testam. cap. 15. n.
 17.
 L. Divi, 4. C. locati, c. 16. n. 17.
 L. Pamphilo, §. propositum, ff.
 de legat. 3. cap. 17. num. 6.
 L. cum in testamento, §. hac
 verba, ff. de hered. instit. c. 17.
 n. 27. l. 3. C. de inoff. test. n. 28.
 l. fin. ff. de hered. instit. nu. 29.
 L. hac consultissima, §. per nuncu-
 pationem, C. de testam. l. filius
 familias, ff. de lib. & postum.
 l. asse toto, ff. de hered. insti-
 tuend. l. si ita scripsero, ff. de
 condit. & demonstrat. l. institu-
 tio, ff. de condit. instit. cap. 18.
 num. 3. 5. 9. 10. 11.
 L. quoties, §. si quis nomen, ff. de
 hered. instituend. c. 19. n. 26.
 L. si vnus, 12. C. de testam. l. hac
 consultissima. vers. ad cum
 num. 15.

Falsitas

l. si defensor, 10. §. qui in-
 terrogatus, ff. de interrogat.
 actionib. l. Captatorias, ff. de
 hered. instituend. cap. 20. nu.
 8. 9. 13. 15. 18. 19. & 28.
 Liberis hereditas parentum
 debetur, cap. 6. num. 38.
 Libertas testandi hominibus
 iure gentium, & naturali
 competit, cap. 1. n. 11.
 Literis solitis testamentum
 scribi debet, cap. 25. nu. 27.
 Literis insolitis valet scriptū
 testamentum militis, &
 ad pias causas, num. 29.

M

Melioratus institutus in
 testamento sustine-
 tur, licet testator procede-
 re in substitutionibus in-
 firmitate gravatus non
 potuisset, & censentur fa-
 ctæ nominationes legiti-
 mæ, cap. 3. num. 24.
 Manifestum dicitur quod
 præsumptionibus constat
 cap. 17. num. 223.
 Manus, & scriptura alte-
 rius facile fingitur, cap. 18.
 num. 32.
 Materia perfectionis, & im-
 perfectæ, ff. de testam. l. 1. §. si
 voluntatis est

I N D E X.

involens iureconsulto, &
 enumerantur textus ex iu-
 re civili, Canonico, & Re-
 gio, vbi materia hæc tra-
 ctatur, & referuntur Au-
 thores qui eam exponunt,
 43. & sqq.
 Meliorare vnum ex liberis
 vel plures in tertio, & quin-
 to bonorum parentibus
 permixtum est, c. 8. n. 1. Me-
 lioratio alicui ex liberis
 facta in testamento imper-
 fecto ratione voluntatis
 invalida est, n. 2.
 Melioratio facta in testamē-
 to non solemnni ob impedi-
 mentum superveniens va-
 lida est, si testamentum
 perfectum sit ratione vo-
 luntatis, 4. & 5. Meliora-
 tio facta in testamento nō
 solemnni quia pater testa-
 tus fuit minus solemniter
 secundum privilegium te-
 stamenti inter liberos an
 valida iure regio sit, depē-
 det ex altera controversia
 an lege 3. Tauri privilegiū
 testamenti inter liberos
 ablatum sit, 6. Melioratio
 tertij, & quinti facta à pa-
 tre in testamento inter li-
 beros non solemnni valid-
 a est, 2.

Menochij opiniocirca omif-
 sionē conditionis destina-
 ta impugnatur, c. 11. n. 10.
 Metus excludit consensum,
 c. 1. n. 13. Metus probatur
 quando testator condito
 testamento statim affir-
 mavit se metu confecisse
 illud, c. 21. n. 105. Et quan-
 do in testamento posita,
 n. 106. Et ex præcibus im-
 portunis coniuictorum,
 107. & 109.
 Militis privilegium in testa-
 mento non procedit in in-
 terpretatione ambigua
 voluntatis, c. 15. num. 18.
 Modus per quem debet fieri
 expressio hæredis non est
 de forma testamenti, cap.
 18. num. 18.
 Monachus testis idoneus est
 in testamento, c. 23. n. 22.
 Monasterium institutum in-
 telligitur si quis de bo-
 nis suis mandaverit fieri
 Monasterium, c. 7. n. 34.
 Moribundus non intelligit
 interrogationē, c. 21. n. 53.
 Moribundus si interrogetur
 inter fecisti hominem so-
 let dicere quod sic, nu. 54.
 Moribundus si interroga-

Ut si vertit modo in unam modo in alteram partem lecti ægre ferens quod loquatur, num. 56. Et quando non libenter respondit sed importunate, num. 57. Si moribundus fuerit à persona suspecta interrogatus, 58. Si testamentum alio dictante fuerit factum, & moribundus interrogatur, 59. Si moribundus non loquatur articulate nec alia verba nisi vel non, 60. Moribundi facultatibus multa suggerere solent. 61. Moribundus interrogatus à notario quem non vocavit non creditur voluisse testari, 68. Moriens verba dispositiva proferens favore illorum qui infirmitati serviunt animo complacendi censendum est dixisse, c. 21. n. 67. Mortis articulo constitutus testari potest, c. 21. n. 62. Morte testantis testamentum confirmatur, cap. 1. n. 24. Mulieres in testamentis quibus suppletur solemnitas testes idonei sunt, c. 22. n. 15. Ut in testamento facto Falis...

non potest, c. 20. n. 4. & 5. Mutus aliquando testari potest, n. 25. **N**aturaliter debitum venit in compensatione cap. 2. n. 40. Navigantes in irremibus liberi sunt à solemnitatibus iuris communis circa testamentum, cap. 22. n. 36. Nemo presumitur eligere viam per quam eius dispositio corrumpatur, c. 12. n. 6. Noctis tempore quæ fiunt sine luminibus suspicione non carent, c. 21. n. 30. Non presumitur quis ore plus exprimere quam mente agita verit, cap. 19. n. 4. Non perfici, & non fieri non differunt, cap. 13. n. 14. Non sane mentis presumitur quando statim mortuus est, cap. 21. n. 64. Nomen heredis sufficit quod implicite constat, c. 15. n. 24. Nomen heredis signo potest demonstrari, c. 17. n. 30. Nominatim fieri dicitur quando nomen, & præ nomen expressum est, cap. 18. n. 6. Nominatio fieri...

demonstraverit, num. 36. Nostra facimus quibus auctoritatem nostram impartimur, cap. 21. n. 22. Notario attestanti de sanamente testatoris non creditur, cap. 23. n. 2. Notario dicenti testamentum habuisse testatorem pro imperfecto non creditur, cap. 23. n. 3. Nova dispositio in casu reservationis non est de substantia primi testamenti, cap. 9. n. 23. & 24. Noverca presumitur inimica privigni, cap. 21. n. 46. Numerus testium in testamento dispensatur in casibus necessitatis, c. 22. n. 24. Nutus species assignantur diverse, cap. 19. n. 2. Nutus modus debet scribi per tabellionem, ibidem. Nutu fieri posse testamentum tenent aliqui qui referuntur, n. 3. Nutu fieri heredis institutionem non posse communis est opinio, num. 7. Nutu potest aliquando testamentum fieri, cap. 20. n. 24. **O**...

cap. 2. numer. 26. & 27. Obligatio naturalis efficax est ad agendum iure Canonico, n. 38. Obligatio naturalis duplex est una dicitur ex consensu, & alia honestatis moralis, n. 47. & 48. Obligatio naturalis que honestatis moralis dicitur ex testamento minus solemniter oritur, & huius obligationis effectus est solutum non repetere. 53. & 54. Obligationis naturalis ex consensu affectus qualis sit, 57. Oldradi resolutio in cons. 119 Refertur, & multi qui cum sequuntur enumerantur, c. 13. n. 1. & 2. Sed contra resolvitur, num. 20. & 26. Omisio conditionis vitiat institutionem quando noluit testator institutionem sine conditione valere, c. 11. n. 12. Non vitiat institutionem quando testator habuit tempus exprimendi conditionem, & non expressit, num. 13. Omisio legati facit corrumpere institutionem, cap. 12. num. 16.

I N D E X.

Papa non potest tollere
 leges quantum ad eos
 qui non sunt de sua tem-
 porali iurisdictione, cap. 6.
 num. 65.
 Parentibus inter liberos sine
 solemnitatibus testari li-
 cebat, cap. 5. num. 35.
 Pater ad instigationem no-
 vercæ præsumitur filium
 ex hæredate, cap. 21. num. 47.
 Pater in foro fori, & in foro
 poli potest aliquid plus
 vni filio relinquere quam
 alijs, cap. 2. num. 26.
 Perfectio testamenti quadru-
 plex est secundum Baldū,
 cap. 1. num. 19.
 Prima consistit in voluntate,
 nominatur perfectio vo-
 luntatis. 20. Secunda con-
 sistit in hæredis institutio-
 ne, & dicitur perfectio sub-
 stantialis, sive formalis.
 21. Tertia in solemnitate
 adhibenda versatur, & nū-
 cupatur perfectio solemn-
 itatis, & diligentia legum.
 22. quarta versatur circa
 formam, & effe-

num. 15.
 Falsitas
 is virar
 lan
 dem solemnitas in
 celsitas omnino sicutis

quæ ex testantis volunta-
 te pendet. 29.
 Perfectio voluntatis maxi-
 mè relucet in alijs Regnis,
 & Provincijs vbi diversa
 testamentorum genera
 dantur, vt in Catalonia in
 testamento Sacramenta-
 li. 38.
 Perfectio voluntati in omni
 testamento requiritur. 6.
 2. num. 3.
 Perfectio voluntatis testan-
 tis consistit in expressione
 eorum, quæ velit testator,
 ita vt nihil aliud fuisset
 dicturus. 4.
 Perfectio voluntatis consistit
 in eo, quod omnia, quæ
 voluerit, expressisset te-
 stator non solum per dis-
 positionem vniversalem,
 sed etiam per particula-
 rem, cap. 5. num. 25.
 Perfectio voluntatis induci-
 tur ex confessione facta à
 testatore ex intervallo
 post factum testamentum
 & ex tunc dictis, & gestis
 testatoris voluntas conie-
 cturatur. 36.
 Perfectio voluntatis testantis
 probatur duobus testibus
 quando non dubitatur de

entum
 ff. de prescrip. infligendis vbi
 N. v. s. num. amos. s. v. v. s.

I N D E X.

positio testatoris in casu
 impedimenti quibus testi-
 bus probari possit vt va-
 leat iuxta decisionem le-
 gis si quis. 25. ff. de testamē-
 tis disputatur, cap. 22. ex nu-
 11. cum seqq.
 Perfectionem ex hæredis in-
 stitutione recipit testamē-
 tum, cap. 4. num. 13.
 Perfectam esse voluntatem
 testantis requiritur ad va-
 lorem testamenti, cap. 2.
 num. 5.
 Perfecta non dicitur volun-
 tas vbi falsi suspicio adest
 cap. 7. num. 32.
 Perfecta cognoscitur schedu-
 la ex tenore ipsius, cap. 7.
 num. 33.
 Perfecta coniecturatur volū-
 tas quando dispositio cō-
 venit cum voluntate iam
 ab ipso testatore prolata,
 cap. 9. num. 38.
 Perfectum dicitur quod ex
 omnibus partibus constat
 cap. 1. num. 18.
 Perfectum dicitur testamen-
 tum si signum tabellionis
 appositum sit in illo, cap.
 19. num. 30.
 Perfectum ex hæredis insti-
 tutione coniecturatur

super additione in addi-
 dit, quæ reprobat, cap. 3.
 num. 19. 20. & 23.
 Peraltæ interpretatio ad leg.
 23. tit. 1. part. 6. admittitur,
 cap. 4. num. 18.
 Pestis timor iustissimus est,
 cap. 22. num. 43.
 Pestis remedium est fuga
 44.
 Pestis est præliū inter Deum
 & homines, & equipara-
 tur hostilitati. 45. est mor-
 bus contagiosus, & tradi-
 tur eius diffinitio. 46.
 Pia causa dicitur legatum li-
 bertatis, cap. 6. num. 5.
 Piæ causæ magis favetur
 quam liberis extra legiti-
 mam, cap. 6. num. 22.
 Piæ causæ, & liberorum fa-
 vor æquiparatur. 23.
 Piæ causæ in ambiguis favē-
 dum est. 28.
 Piæ causæ non est favendum
 contra regulas iuris ex-
 pressas. 29.
 Pia causa si non reperitur ex-
 presse privilegiata in spe-
 cie vltimarum volunta-
 tum contra illam interpre-
 tatio facienda est. 30.
 Pietas est par...

Possessio ex l. fin. C. de edit. Div. Hadr. non conceditur ex testamento in aliqua sui parte vitioso, cap. 4. num. 22.

Possessio ex l. fin. C. de edit. Div. Hadr. conceditur ex testamento nuncupativo facto coram testibus non tamen in scriptis tunc redacto, & testes examinari debent præmissa prius citatione contra eos, quorum interest. 23.

Preparatio ad testandum non probant testamentum, cap. 13. & 4.

Præsentia testatoris requiritur ad valorem testamenti, cap. 23. num. 17. limitatur in testamentis privilegiatis, 18.

Præsumptio reiicit probandi onus in adversarium, cap. 16. num. 4.

Præteritio patris ignorantis se habere filium existit inquit relicta ad pias causas, cap. 6. num. 40.

Princeps legibus solutus est quo ad vim coactivam, quo ad d. activam tamen Princeps, num. 15.

Falsitas in testamento vitatur, cap. 16. num. 27.

ad illam se referat, cap. 18. num. 19.

Privilegio derogato quantum ad unum quantum ad alia comprobatum censetur, cap. 7. num. 11.

Privilegium testamenti inter liberos an procedat facta inter eos inæquali bonorum divisione, quæstio est in celebri, referuntur utriusque partis Authores, & affirmativè resolvitur, c. 8. num. 7. 8. 15. 16. & 21.

Privilegiati duo si concurrunt, is præfertur qui tractat de damno vitando, cap. 6. num. 38.

Probandi onus incumbit ei qui dicit testamentum imperfectum, cap. 16. num. 2.

Probandi onus incumbit dicenti testamentum invalidum. 3.

Probatio debet esse plena, & concludens ut pronuncietur testamentum imperfectum ratione voluntatis & ex hoc reddatur invalidum, cap. 16. num. 5.

Probatio imperfectionis voluntatis debet concludere per necessè de ipso actu testatoris, cap. 16. num. 27.

is privilegiatis, cap. 16. n. 33.

Probationes efficatoris adferre debet qui presumptionem habet in contrarium, cap. 16. num. 7.

Publicatio testamenti licet non sit necessaria, quando testator voluit illam adhiberi, actus aliter non valet, cap. 14. num. 15.

Publicatio est de substantia testamenti quando testator distulit in aliud tempus publicationem fieri, 17.

Q

Qualitas dispositionis duobus testibus probatur, cap. 22. num. 7.

Quæstio potest esse de solemnitate quim sit de voluntate, cap. 3. num. 29.

Quintiliani sententia erga brebitatem in scriptis traditur, cap. 1. num. 34.

Quintiliani sententia de verbis adulatorijs, cap. 16. num. 15.

R

hoc ut imperfecta appareat voluntas testantis, c. 12. num. 9. & 21.

Referenti non creditur nisi constet de relato, cap. 18. num. 20.

Relatio habetur pro genere expressi, cap. 18. num. 16.

Relatum est in referente cum omnibus suis qualitatibus, cap. 18. num. 17.

Reipublice expedit suprema hominum iudicia exitum habere, c. 1. n. 2.

Repetere licet solum naturaliter non debitum, c. 2. num. 30.

Repetere non licet solum ex testamento minus solemni, 31.

Reservatio testatoris in aliud tempus certum vel incertum non arguit imperfectionem voluntatis, c. 9. n. 7. 12. 14.

Retinere potest naturaliter debitum licet iure civili non possit peti, cap. 2. num. 37.

Rogatio testium inducit animum deliberatum ad actum faciendum, cap. 16. num. 12.

Sufficiens